

Na zídce staré kašny

Jaromír Nohavica

1. Na zídce staré kašny, sedě vedle tebe,
vytáh' jsem koláč z brašny, připadal si jako Mikuláš,
andílci prostopášní popadali z nebe,
jaký jsem frajer strašný a co na mně máš.

R: Stříbrný pětihalíř hozený do vody se utopil,
zázraky se dály, neboť důvod i čas na to byl.

2. Koláč jsme napůl snědli, zbytky dali rybám,
noc byla černý rendlík, pihovatá po kometách,
kočky na půdách předly, Jupiter se hýbal
a hvězdy bíle bledly jak na počátku světa.

3. Barokní varhaníky dávno zmohlo spaní,
odešli do putyky na guláš a taky na pár piv,
a pak za zvuků harmoniky zpívali nám do svítání
o lásce za gotiky a taky ještě dřív.

R:

4. Slyšíš? To někdo zve nás k cestám po planetách,
Petr a Magdaléna, láska z roku sedmnáctset devadesát,
nezměnila se scéna na divadle světa,
chyť se mě za ramena, půjdem lítat pod nebesa.